

עונה אמן בעל ברחו

ש"ת דברי יציב או"ח סק"ג
 ב) ונין שלום עליכם הוא עפ"י הש"ס בשבת קי"ט
 ע"ב, שני מלאה"ש מלאון לו לאדם בער"ש מבית
 הכנסת לבתו וכו'.

רש"י מסכת ברכות דף ס
 התכבדו וכו' - אל המלאכים המלאים אותו הוא אומר,
 שנאמר (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל
 דרך.

תלמיד בבלי מסכת שבת דף קיט עמוד ב'
 אמר רב חסדא אמר מר עקיבא: כל המתפלל בערב שבת
 ואומר וכל שמי מלאכי הרשות המלאון לו לאדם מיהון יייחון
 על ראישו ואומרים לו וסר ענן וחטאך תכפר.
 הנה, רבי יוסי בר זורה אמר: שמי מלאכי הרשות מלאון
 לאדם בערב שבת מבית הכנסת לbijתו, אחד טוב ואחד רע.
 וכשבא לבתו ומינא נר דלק ושלוחן ערוץ ומתחז מועצת,
 מלאך טוב אומר: יהו רצון שתהא לשבת אחריתך. ומלאך
 רע עונה אמן בעל ברחו. ואם לאו, מלאך רע אומר: יהו רצון
 שתהא לשבת אחריתך, ומלאך טוב עונה אמן בעל ברחו.

שולחן ערוך סימן ג סעיף א
 שכיכנס לבית כ"ב = לבית הכסא =
 יאמרו: התכבדו מוכובדים וכו',
 ועכשו לא נהגו לאומרו.

ט"ז אורח חיים סימן ג ס"ק א
 ועכשו וכו' - כי אין אנו מחזיקין
 ליראת שמים מלאכין מלאון
 אותן.

תלמיד בבלי מסכת ברכות דף ס עמוד ב'
 הנכנס לבית הכסא, אומר: התכבדו מוכובדים קדושים מרתוי עליון,
 תנן כבוד לאלהי ישראל, והרפו ממני עד שאנכש ואעשה רצוני ואבא
 אליכם. אמר אביי: לא לימה איש הכהן, דלמא שבקיליה ואוזלי. אלא
 לימה: שמורוני שמורוני, עזרוני עזרוני, סמכוני סמכוני, המתינו לי
 מהתינו לי, עד שאנכש ואצא שכן דרכן של בני אדם.

עלת ראה ח"ב ב ל'
 שלום עליכם. ממנגןנו שאנו אומרים שלום עליכם בכניסת שבת, משום
 שני מלאכי הרשות, המלאים לו לאדם בערב שבת מבית-הכנסת לבתו (שבת
 קיט:), נראה לבאו סתריה למש"ב המפ' בא"ח ס' ג' סעיף א', שעכשו לא נהגו
 לאמर התכבדו וכו' מפני שאין לנו חשבים "ב" שילו ואותנו מלאכים.
 אבל "יל" שהמלאכים נמיד הם מכח זכות תפילה, כמו"ש והוא כל עמי-הארץ
 כי שם ד' נקרא עיר אלו תפילין שבראש (ברכות ו), ודוקא הם שהיו נזהרים
 בתפילין כל היום היו צריכים לומר התכבדו וכו'ומי שאינו נזהר בהן צריך, ו"יל"
 בשבת, בין שהוא לאו זמן תפילה, מכח שהוא בעצמו אות, א"ב הזכות שיש מזcit
 התפילין יש ג"כ מצד השבת עצמו, ואז "יל ג"כ מלאכים, ומושם כך אנו אומרים
 שלום עליכם.

ביאור אגדות מהר"ל מפראג
 אחד טוב וכו'. מבואר כי יש לכל מצוה
 שבתורה מלאכים ממש מ眞 שליה האחד
 מסטרוא דמיינא שיהה סגנו לאדם על
 קיום המצווה וא"ר מטרא דשמאלא עליה
 קיטיגור לאדם לשבר על המצווה והן ב'
 מלאך הרשות שאמחה בגין מזונות על
 מצות שבת.
 ואמר בקיום המצווה זו דמלאך טוב אומר
 יה"ר כי ומלאך רע עינה אמן בעל ברחו יתר
 מקתקים באומו אמן ע"ז שאמרו הדעת
 בעל דין במאה עדים דמי ובו הפיך שלמה
 טוב אומר אמן והודאותה במאה עדים דמי
 וק"ל:

חוזשי אגדות שבת מהר"ל, שבת קיט
 כל המתפלל בערב שבת וכו' פירוש כי בערב שבת כאשר נכנס השבת או החסרון, כי
 החטא הוא חסרון בודאי לאדם כאשר ארנו פעמים הרבה. ולפיכך המלאכים שהם מלאון לאדם אומרים וסר ענן וחטאך תכפר, כי
 הרשות חטא הוא פצע העליונים וזה מהם שלא בלא חטא, ביום הקדש אחד את
 משמשים שני מלאכים מבאים הרשות החטא.

כי שני מלאכי הרשות מלאו את האדם כאשר נכנס מבית הכנסת לבתו, כי האדם כאשר מקבל השבת במדרגה עליהן מן הבריאה שהוא
 השבת השלמת הבריאה ולפי מדרגת והשלמת הבריאה מתחברים המלאכים אשר הם רואים לאדם, כדכתיב כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרך, ודבר זה יותר כאשר בא מבית הכנסת וקבל שבת, מלאים אותו שני מלאכי הרשות אשר נתן הקב"ה בבריאה.

וכשבא לבתו... מלאך טוב אומר וכו' דבר זה יש לנו להבין כי שבתות השנה מתќשים מתחברים יחד, מה שלא תמצא לך בשאר
 הימים שאין להם חיבור ביחיד. וזה כי כל השבתות השנה עניין אחד להם, שמדובר כי ה' תברך ברא העולם לשנה ונוח ביום השבעה.
 לפיכך אם שולחנו ערוך וכו' מלאך טוב אומר יה' רצון וכו' שראוישיה אחד כל שבתות השנה בשנה. ואלו המכודים כל אחד ואחד
 בשנה מיוחדת, מה שהוא כן בשבתותיהם בשנה אחת. וכן להperf מלאך רע אומר וכו'.